

O Á Z A

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky
a Dom Matice slovenskej v Žiline

udelujú

Diplom

ZŠ Janka Čmelíka, Stará Pazova
Srbsko
za časopis Oáza

1. miesto

v celoslovenskej súťaži triednych a školských časopisov pre žiakov materských škôl, základných škôl, špeciálnych základných škôl a školských zariadení, stredných škôl a zahraničných škôl s vyučovacím jazykom slovenským

Pro Slavis 2012

W. Kráľovič

predsedníčka poroty

J. M. J.

poverená riaditeľka DMS v Žiline

V Žiline 15. novembra 2012

Zlatibor 2012

3.2 po sánkovaĉke

2.2 pred hotelom

4.2 na prechádzke pri jazere

4.1 s diplomami

Milí čitatelia, vitajte! Po dlhšej prestávke znovu sme namáhavou prácou vytvorili našu Oázu. Je v nej pestrý obsah všetkých aktivít a dobrodružstiev, ktoré sa udiali v našej škole v prvom polročí tohto školského roka.

Svoje príspevky a návrhy môžete posielat' na e-mailovú adresu:

hjcmelik.oaza@gmail.com

Redakcia

Obsah

Zlatibor 2012	2
Obsah	3
Správy	4-5
Naša tvorba	6-8
Tvorba našich najmladších	9-10
U poseti našoj školi	11
Mini Tini	12
Boli sme	13
Životné jubileum	14
Naši dôchodcovia a Slov. hrady	15
Divadelné hody	16-17
Čo dokáže pekné slovo	18
Mikulášske hody a Portrét	19
Zdravá výživa a zdravie a Regionálna výtvarná súťaž	20
Výtvarnícky tábor Makovička	21
Škola v prírode - Zlatibor	22-23
Slovenské zvyky	24
Poučky a English corner	25
Náboženský kútik	26-27
Výtvarný kútik	28-29
Zábavná stránka	30
Exkurzia ôsmákov - fotoreportáž	31

Dňa 15. novembra (štvrtok) 2012 o 10.00 h na Starej radnici mesta Žilina naša škola získala v celoslovenskej súťaži triednych a školských časopisov MŠ, ZŠ, SŠ, ŠZŠ a škôl v zahraničí s výučbou jazyka slovenského PRO SLAVIS 2012 **1. miesto** v V. kategórii za časopis OÁZA.

Vydáva:

ZŠ hrdinu Janka Čmelíka

Technická úprava:

riaditeľ prof. Janko Havran

Andrea Potranová

Ivan Agarský

Ivan Kožík

Zodpovedný redaktor:

riaditeľ prof. Janko Havran

Jazykové redaktorky:

prof. Lýdia Gedel'ovská

prof. Katarína Topoľská

prof. Jarmilka Dolinajová

Na titulnej strane: Diplom našej školy za časopis OÁZA.

Na poslednej strane: Redakcia školského časopisu.

Číslo vyšlo za finančnej
podpory Direkcie pre
výstavbu Obce
Stará Pazova.

Vytlačila tlačiareň Alpha-Graf office@graf.rs

Redaktori:

Martina Tótoová, Nina Kováčová, Klára Horvátová, Iva Mojovičová, Branislav Folt'an, Katarína Rumanová, Ema Kočišová, Monika Babíková, Nad'a Dvornická, Igor Havran, Andrej Pecník, Boris Turčan, Nina Ušiaková, Lára Šipická, Martina Domoniová, Dária Tótoová, Branislav Vereš, Marta Kukučková, Katja Bzovská, Mário Kočiš.

Správy

Národnostná rada slovenskej národnostnej menšiny sa rozhodla odmeniť všetkých, ktorí obsadili prvé tri miesta na republikovej súťaži zo slovenského jazyka v šk.r. 2011/2012 desaťdňovým pobytom v Banskej Bystrici, na Slovensku. Víťazi na Univerzite Mateja Bela pobudli od 14. do 24. júla spoločne so Slováckmi z Maďarska, Rumunská, Ukrajiny a Poľska. Medzi odmenenými bola aj žiačka našej školy Iva Mojovičová, ktorá na republikovej súťaži obsadila 3. miesto.

Dňa

15. septembra bola pracovná sobota.

Žiaci 6. ročníka robili plány pre Medzinárodný deň ochrany ozónovej vrstvy. Cieľ takého cvičenia bol poukázať ľuďom, že treba menej používať továrne a autá, ktoré znečisťujú okolie. Žiaci 5. ročníka kreslili výkresy na tému Zdravá výživa. Nižšie ročníky vypracovali všelijaké plagáty na tému Prišla jeseň.

Dňa 23. septembra 2012 v Starej

Pazove prebiehala súťaž v stolnom tenise.

Zúčastnili sa i žiaci našej školy Viktor Striško (V. 1), Oleg Turčan (V. 1) a Vladislav Gubečka (III. 1). Oleg získal III. miesto a naša škola obsadila II. miesto.

V dňoch 23.– 24. októbra 2012 sa uskutočnila obecná súťaž v basketbale v Starej Pazove.

Na školskom jarmoku sa

27. septembra 2012 zúčastnili

mnohí žiaci zo Základnej školy hrdinu Janka Čmelíka. Boli tu prváci, druháci, tretiaci a ešte mnohí iní. Navštívili ho aj učitelia a profesori z našej školy, rodičia, staré mamy. Jarmok sa konal v školskej sále od 14.00 do 17.00 hodine. Žiaci predávali rôzne koláče, kvety a hračky. Všetci sa dobre bavili a užili si pekné chvíle na jarmoku. Dúfam, že jarmok bude organizovaný aj o rok a že sa tam znovu uvidíme.

V piatok 5. októbra o 18 hodine sa v sieni Domu kultúry v Starej Pazove stretli milovníci zdravej výživy. Stretnutie organizoval Dom zdravia Dr. Jovana Jovanovića-Zmaja.

Pri príležitosti 19. Memoriálu Juraja Ondříka v piatok 14. decembra 2012 na staropazovskom javisku bol usporiadaný večierok, ktorý pripravil SKUS hrdinu Janka Čmelíka. Večierok bol pestrého obsahu. Obecenstvu sa predstavili tri detské folklórne skupiny, najmladšia, stredná a prípravná. Andrea Rumanová, Anabela Stošićová, Ema Kočišová a Dávid Forgáč, žiaci našej školy, sa obecenstvu predstavili ako sólo speváci. Na večierku vystúpili aj hostia, členovia Slovenského kultúrno-osvetového spolku Jednota zo Šídu. Vystúpil aj Šíd'an Alen Feltan, víťaz festivalu Rozospievaný Sriem. Hostia a hostitelia po večierku mali v Klube VHV večeru a samozrejme zábavu.

Dňa 10. novembra v Novom Sade pre-

biehala 39. Rozhlasová súťaž mladých recitátorov.

V kategórii žiakov vyšších ročníkov Jana Rumanová (6.2) obsadila 2. miesto.

Žiak Ivan Agarský dňa 05.10.2012 sa zúčastnil na obecnej výtvarnej súťaži Zdravá výživa a zdravie. V kategórii vyšších ročníkov obsadil 1. miesto.

Na regionálnej výtvarnej súťaži Zdravá výživa a zdravie dňa 15.10.2012 v Srijemskej Mitrovici, žiak Ivan Agarský v kategórii vyšších ročníkov obsadil 1. miesto.

Dňa 6. novembra 2012 sa uskutočnila detská divadelná predpremiéra predstavenia Rozprávka na dobrú noc.

Na oslave Luciek v ZŠ Branka Radičeviča v Boľovciach sa 15. decembra zúčastnili aj predstavitelia našej školy a staropazovského MOMS-u. Naše žiačky, Jana Pokoracká, Anamária Havranová, Mária Bzovská, Katja Bzovská, Anna Lakatošová a učiteľka srbčiny (vo výslužbe), Anna Balážová, sa nesmierne tešili na tento maškarný ples. Žiačky domácim Boľovčanom zahrali príležitostné krátke divadielko.

Dňa 16. decembra 2012 Lára Šipická, Nina Ušiaková a Katja Bzovská spolu s učiteľkou Annou Balážovou prezentovali slovenskú tradíciu v Srijemských Karlovciach.

V dňoch 16. – 18.12. 2012 prebiehala 19. Prehliadka detskej divadelnej tvorby 3 x Ď v Starej Pazove. Prehliadky sa zúčastnili aj žiaci našej školy s divadelným predstavením Rozprávka na dobrú noc.

Dňa 20. decembra 2012 si žiaci nižších ročníkov našej školy pozreli divadelné predstavenie z Belehradu Šašava novogodišnja bajka. V predstavení sa hovorilo o tom, že bosorka chcela začarovať Dedka Mráza, aby deťom nemohol priniesť darčeky. Potom všetci herci spolu s deťmi hľadali Dedka Mráza a to sa deťom veľmi páčilo. Na konci predstavenia Dedko Mráz deťom predsa prišiel, sľúbil im darčeky a zaželel im veselé Vianoce a šťastný Nový rok. Predstavenie sa krásne vydarilo a deťom sa veľmi páčilo!

Dňa 12. decembra v Novom Sade sa uskutočnilo udelenie cien literárnej súťaže *Čo dokáže pekné slovo*. Naša žiačka Klára Horvátová získala 1. miesto a

Silvia Hricová 2. miesto v kategórii vyšších ročníkov základných škôl.

Dňa 1. decembra 2012 na Základnej škole Jána Čajaka v Petrovci sa uskutočnil IV. jednodňový seminár pod názvom Rozprávali mi... Zlomky spomienok z pera žiakov. Seminár je určený pre učiteľa slovenčiny, učiteľa dejepisu a pre dvoch žiakov od 5. do 8. ročníka z 12 vojvodinských základných škôl s vyučovacou rečou slovenskou. Z našej školy sa na seminári zúčastnili Kristína Ikerová (7.2) a Dário Žiga (7.1), učiteľ dejepisu Jaroslav Miklovic a učiteľka slovenčiny Katarína Topol'ská.

Členovia Slovenského kultúrno-umeleckého spolku hrdinu Janka Čmelíka 25. decembra 2012 usporiadali tradičný Vianočný večierok, na ktorom sa predviedlo všetko to, čo sa v spolku robilo minulý rok. Večierok otvoril zmiešaný chór Tília. Vystúpili aj sóloví speváci, medzi nimi aj naši žiaci Ema Kočišová, ktorá získala tretiu cenu na festivale Rozospievané klenoty v Kovačici a Dávid Forgáč. Predstavili sa aj detské skupiny, najmladšia s choreografiou Zlatá brána, stredná s choreografiou Fiala, fiala a prípravná s choreografiou V tej Pazove na pláci. Folklorný súbor Klasy, ktorý minulého roku oslávil 20. výročie predviedol choreografie U Haľamov na priadkach, Keď si ma videla velmej opilho a Neďaleko od Vojky je Pazova. Školský chór pod vedením profesorky Andrey Dvornickej zaspieval koledu Tichá noc. Naše žiačky odtancovali aj moderný tanec. Na večierku nechýbali ani „SKEČE“, ktoré pobavili obecenstvo. Spevákovi a tanečníkovi sprevádzal orchester pod vedením Vladislava Forgáča. Po programe bola v Klube VHV usporiadaná zábava.

Lára Šipická, Dária Sládková, Nad'a Dvornická, Monika Babíková, Danuša Vestegová, Igor Havran, Ivan Kožík, Martina Tóťová, Iva Mojovičová, Nina Kováčová, Klára Horvátová, Ivan Agarský, Katarína Rumanová, Andrea Potranová, Ema Kočišová

NAŠA TVORBA

Nádej, že zasvieti slnko

Prechádzam sa ulicou plná snov, nádeje pre život. Pokúšam sa uvedomiť si, že aj pre mňa jestvuje to zajtra. Ale, aj ďalej sa za mnou ťahá ten tmavý sivý tieň. Nemôžem sa ho zbaviť. Stojí tu, za mojimi nohami a nedá mi pohnúť sa a spraviť ten krok, ktorý by pre mňa tak mnoho znamenal. Niečo ma ťahá na tú čiernu stranu mojej bytosti. Ako keby mi hovorilo: - Pod' sem, len tu nájdeš seba.

Ten hlas ma čoraz viac ťahá. Akoby som sa ho aj mohla zbaviť, keď nemám niekoho, kto by mi uveril, že sa ešte vždy môžem zmeniť. Nejestvuje osoba vôkol mňa, ktorá by odhalila moje schopnosti a povedala mi; - Áno, ty to môžeš!

Verím, že by som sa vtedy cítila omnoho krajšie. Môj kamenný život ohrialo by mladé slnko. Otvorili by sa mi nové dvere života. Je to presne to, na čo čakám ešte od kedy som bola iba malé bábätko. Ten pekný, rozkošný svet. Plný lásky a dobrých skutkov. Tam kde by všetci ľudia boli rovnoprávni a nemohol by sa nik vyzdvihovať. Vtedy by si moja duša konečne našla ten dlho očakávaný pokoj.

Ani sama si nemôžem uvedomiť, že mi aj toto zrkadlo vedľa mňa vraví, že som ja nie tá pravá osoba pre život na tejto planéte. Tu kde je všetko pekné, okrem ľudí. Iba oni sú v rozpore s touto pozemskou rozkošou, s bledomodrou vodou a sviežou prírodou. Niekedy sa pýtam sama seba: - Čo ja predstavujem na tomto svete? Či som ja iba jedna nepatrná malá čiastočka, ktorú si nikto nevšimne a nikdy nezatúži spoznať jej dobrotu?!

Je mi smutno, keď si kladím tieto otázky, a je to často.

Ale hlboko v sebe ja viem, že som predsa dobrá osoba, ktorá pátra po sebapoznání, ale aj čaká na osobu, ktorá sa začne zaujímať o mňa. Kým sa niekto taký nezjaví, stopercentne sa nič nezmení. Všetci budú na mňa pozeráť povrchné. Budú mi súdiť podľa toho ako vyzerám.

Ale ja ešte vždy verím, že mi niekto podá ruku a že mi pomôže vyliezť z tejto čiernej diery bez dna, z ktorej sa nemôžem dostať von.

A všetci tí, ktorí mi teraz neveria, raz ma uvidia stáť samu, vzpriamenú na úslni života.

Ana Števáková 8.1

Dnešný typický tínedžer

Obdobie tínedžestva predstavuje záver detskej fázy a úvod do sveta dospelých. A predsa tínedžeri majú k obom ďaleko.

Tínedžeri si často nerozumejú s dospelými a ich názory sa stretávajú v nesúhlase. Myslím si, že sa to stáva preto, lebo dospelí svojim tínedžerom vnucujú svoj vlastný názor, založený na dlhoročných skúsenostiach. Ale, samozrejme, že tínedžer na svoj vlastný názor nedopustí a až do konca bude presviedčať, že má pravdu. Možno je niekedy naozaj potrebné nechať ho popáliť sa, lebo najlepšie sa učí na vlastných chybách. Aj mne je niekedy ťažko uznať, že niekto iný má pravdu, ale ak ma dostatočne presvedčí, tak s tým nemám problém.

Rovesníci a kamarátenie predstavujú center diania. Každému tínedžerovi záleží na mienke jeho kamarátov o ňom. Niektorí sa snažia zapadnúť a splyvať s davom, iní sa zase snažia vyniknúť, či už svojim správaním, alebo vonkajším vzhľadom.

Vzhľad je tiež veľmi dôležitý pre tínedžerov. Hovorím to aj z vlastnej skúsenosti, lebo aj pre mňa je vzhľad veľmi dôležitý. Zvyčajne trávim veľa času pred zrkadlom, hoci si myslím, že márne, lebo nikdy nie som spokojná s konečným výsledkom.

V tomto období sa vytvárajú aj prvé vzťahy a spoznáva sa ozajstná láska. Najkrajší je pocit zamilovanosti. Vtedy tínedžeri letia v oblakoch a nevedia sa sústrediť na nič iné, iba na milovanú osobu.

Hudba pomáha mladým v tomto období prežiť i dobré i zlé zážitky a preto ich je často vidieť so slúchadlami na ušiach. Myslím si, že hudba najlepšie prejavuje ich pocity. Ja hudbu tiež milujem a keďže som teraz v akejsi romantickej fáze, najčastejšie počúvam romantické piesne a pozerám romantické filmy, počas ktorých sa aj rozplačem.

Myslím si, že tínedžerská doba je krásne obdobie a napriek všetkým problémom v mojich spomienkach budú dominovať tie krásne zážitky, ktoré som v tomto období zažila.

Iva Mojovičová 8.2

ODMENENÉ PRÁCE**Nana**

Sedím na podlahe v prachovom podkroví. Obzerám sa vókol seba. Všade samá pavučina. Vždy sebe hovorím, že zajtra tu poupratujem, ale to "zajtra" zdá sa, nedochádza. Bez ohľadu na to, veľmi milujem toto miesto. V týchto malých, či veľkých škatuľkách zachované sú pamiatky z môjho detstva, z môjho života. Biele, zanedbané steny zachovávajú na tisíce mojich osamelých rozhovorov, sĺz, ktoré som nechcela, aby niekto počul.

Pozerám sa na svoje fotky spred štyridsať rokov, keď som bola mladá, pekná a plná života. Mala som dlhé čierne vlasy. Vždy som v lete mala oblečené také ľahké šaty. Bola som štíhla, ľudia mi hovorili, že som krásna. Ale nedbala som na to, vždy ma zaujímal iba písanie.

Počas tínedžerského života som písala denník. Zhrnula som desať rokov do dvoch veľkých kníh. Prvá obsahuje obdobie včasného dospievania, keď som ešte len spoznávala svet. V tej druhej je svet taký čierny a strašidelný, že by bol výborný námet na tragédiu.

Hľa...tam je, tá škatuľa s denníkmi. Pol storočia už zbiera prach. Teraz, na sklonku svojho života prišiel čas aby som ju otvorila a spamätala sa na časy keď sa do môjho srdca zapichol kúsok ostrého skla.

Beriem škatuľu do rúk, je ťažká. Sfúkla som prach. Pomaly ju otváram. Cítim sa akoby som otvárala Pandorinu skrinku, ktorá bola dávno zamknutá s dôvodom a ja sa teraz opäť snažím ju otvoriť. Možno by som predsa nesmela, možno predsa...Otvorím? Nie? Ale áno....

Naša spoločná fotka. Ona a ja ako sedíme na lúke plnej kvetov. Úsmev a šťastie žiarili nám na tvári. Menovala sa jednoducho - Naomi. Bolo to dievča, na ktoré si pamätám po šialenom správaní, plavých vlasoch, vždy vo vrčkôčikoch, širokom úsmeve s jamkami na tvári. Boli sme priateľky.

Cítim niečo teplé, jemné. Na mojej tvári je slza, ktorá sa v mojom oku dlho skrývala... Snažila som sa, aby mi opäť nespôsobovala bolesti a preto som tie slzy dlho zatlačala.

Otváram pomaly a s neistotou starý denník. Najprv si všímam ťažké drevené obálky. Medzi nimi sú stovky žltých strán, niektoré aj obhryzkané myšami. A začínam čítať. Slová písane hrubou a tenkou čiarou, čiernym atramentom...

Keď som mala päť, do našej ulice, v mojom susedstve, prisťahovala sa rodinka. Keďže som bola hanblivá, celé štyri mesiace som nemala poňatia o koho ide, kto sú ti ľudia. Ale jedného dňa počas hry, zoznámili sme sa ona a ja. Od vtedy som ju volala Nana. Žila v peknom, malom modrom domčeku zo záhradou plnou kvetín. Cez ich bránu vždy vytŕčal hlavu ich pes.

Neustále sme trávili čas spolu. Hrávali sa, kamarátili, odrastali. Po čase sme pochopili, že sme jedna bez druhej ako strom bez listia. Jedna druhej sme boli podpora. Spolu sme klebetili, smiali sa, neraz aj vystrájali detské nezbedy. Ale boli sme tu aj keď na rad prišli slzy. Vedeli sme jedna druhej zaspáť v lone, alebo celú noc vôbec nespáť, pozeráť do neba plného hviezd a mlčať. Perfektne sme sa rozumeli bez slov. Neraz stačili iba pohľady. Samozrejme, boli tu aj zvady, bez ktorých by naše priateľstvo nebolo úplne. Ale nemohli sme dlho jedna bez druhej a rýchlo sme sa vrhli jedna druhej do náručia a všetko bolo ako aj predtým. Boli to časy, keď sme mali jedna druhú, mali sme vlastné nebo a dúhu.

Lenže jedného dňa sa všetko zmenilo.

Začal sa ako celkom obyčajný deň, slnečný. Dohodli sme sa, že, pôjdeme na piknik. Už po raňajkách som sa vybrala k Nane. Keď som vyšla na ulicu, zbadala som množstvo ľudí. Všetci utekali navôkol mňa, kričali a niektorí aj plakali. To ma rozrušilo. Prišla som k zhromaždeným ľuďom...a zazrela som svoju malú Nanu ležať na ceste. Bola bledá, až príšerne biela. Na perách mala bezživotný úsmev a zdalo sa mi že jej okolo jamôk krv vykreslila srdiečko.

Stála som tam, zdrevenená, nedýchala som. Chcela som kričať z celého hlasu, ale som len mlčala. Videla som ako sa jej hrud' nadvihla, jej blede zelené oči pozreli na mňa a vydýchla. Spolu s tým výdychom zmizlo všetko šťastie a čas, ktorý sme spolu trávili jednoducho odletel, ďaleko, navždy. Cítila som ako sa mi tela zmocňuje nejaký mrazivý pocit, začalo sa mi krútiť v hlave a ... omdlela som. Spadla som dolu na zem, vedľa mojej Nany.

Prebrala som sa vo svojej posteli. Matka sedela pri mne. Pamätám si reči na jej perách: „Tvoja malá Nana je teraz tam hore.“ Nerozumela som tomu. Učili ma odmalička, že Boh robí všetko pre prospech ľudí. A prečo teraz zobral Nanu?! Moja viera bola vtedy pokolísaná.

Čas prechádzal, vliekol sa. Vídali ma ľudia niekedy v noci, na daždi ako kráčam pomaly, bez cieľu so slzami na tvári. Tie noci bez nej boli oveľa chladnejšie a dlhšie. Zdalo sa mi, že som ten nasledovný rok namiesto vody, pila slzy. Ľudia mi hovorili, že život beží ďalej a že treba žiť. Neskoršie len som to pochopila. A znovu som ožila. Ale na fotkách viacej nebolo vidno úsmev na mojej tvári a moje modré hlboké oči nemali starý lesk.

Prešlo odvtedy veľmi veľa rokov. Už som stará. Ale neprešiel odvtedy ani jeden deň, že som sa nevrátila, hoci jedinou myšlienkou, do obdobia, keď sme Nana a ja boli spolu. V mojom srdci je aj naďalej jedno miesto, ktoré bolí. Hovoria ľudia, že čas lieči všetko. Klamú. Čas nelieči nič. On nás iba učí, aby sme s tou bolesťou žili.

Klára Horvátová 8.1

KLIENTKA

Na narodeniny najstaršieho dievčatka mi dali chutnejšie jedlo. Páčilo sa mi. Páčila sa mi aj atmosféra v dome, presnejšie v obývačke, a tak sa mi odrazu chcelo vyjsť z tejto klietky. Zaštedotal som nespokojne, no oni ma rozumeli zle, tak mi dali viac jedla a len sa zdvorilo usmievali a veselo sa mi prihovárali. Mňa to však trochu prekvapilo, prudká a (môžbyť) chvíľková žiadosť vyjsť von, takže som sa nad tým zamyslel. Myslel som o tom dlho a túžil som sa s niekým pohovárať.

Nevedel by som povedať či táto rodina, s ktorou bývam, je zlá alebo dobrá, lebo som v živote nikdy nemal príležitosť spoznať druhú rodinu okrem tejto. Môžem povedať, že sú voči mne dobrí, majú ma radi a pravidelne ma kŕmia. Sú tu štyri deti, ktoré sa často so mnou hrajú, ale najradšej mám to najmladšie a to má len štyri mesiace. Často sa usmieva (je predsa milované) a rozpráva sa so mnou. Keď po prvýkrát odpovedalo na to, čo podľa mňa ono nemohlo chápať inak ako čvirkanie jedného papagája, nemohol som tomu veriť. Po čase som si spomenul čo mi povedal môj príbuzný z džungle, z ktorej pochádzam. Vravrel, že ľudské mláďatá, keď sú ešte celkom malé a nerozumejú ľudskému jazyku, môžu rozprávať so zvieratami. Nechcelo sa mi tomu veriť, znelo mi to ako rozprávka či mýtus starých papagájov, čo si všeličo pre zábavu vymýšľali. Teraz sa už pravidelne zhovám s touto ružovou bytosťou.

Tak som bábätku začal rozprávať a vykladať mu svoje myšlienky. Keďže som taký osamelý, medzi ľuďmi, ktorí moju vznešenú elokvenciu považujú za čvirkanie, našiel priateľa, ktorý mi rozumie, uctieval som si ho a mimoriadne sa z toho nového priateľstva tešil.

Tak som nahlas začal rozmýšľať o mojej túžbe vyjsť von. To želanie bolo malou iskrou v mojom srdci, nevedel som, či ju mám udusiť alebo nechať ju. Obával som sa, že ju vietor neopodstatnenej nádeje zapáli, aby horela ohňom, ktorý rozohní v mojom srdci neuhasiteľnú túžbu.

Hovoril som malému bábätku takto: „Bol som len trochu starší od teba, keď ma chytili. Pred tým som žil v rodine, ktorá bola veľmi veľká. Lúbil som svoju rodinu.“ Ako som začal rozprávať, spomienky sa ako hlboké more rozliali vo mne, prinášajúc mi horko-sladký pocit nostalgie. Srdce mi začalo biť inakšie, a akoby vo mne začala prúdiť teplejšia krv. Ale nebolo mi veselo, bolo mi skôr smutno. Nebol som si istý, či ma bábätko celkom rozumie, odpovedalo mi len smiechom, no ja som pokračoval ďalej: „Najradšej som letel zo stromu na strom a tancoval vo vzduchu fekuzyx, vieš čo je to? To je tanec, ktorý si vymyslela moja prababka. Je veľmi populárny v našej džungli, vieš?- pyšne som sa usmial „Pramením z veľmi talentovanej rodiny.“ Pyšne som zdvihol hlavu, takí sme už my, papagáje. Musím však naznačiť, že sa nikdy nepýšime cudzím perím. A ak musíte vedieť, ľudia nám ukradli to svetoznáme porekadlo. „Je to veľmi zaujímavý tanec, a zdravý pre pravidelný rozvoj tela, zvlášť pre mladých papagájov. Každý múdry papagáj to vie.“

Chcel som ti však povedať ako som sa úžasne zabával s opicami. Opice rozprávajú žarty hlúpe, ale úžasne smiešne. Ich chichotavé rozhovory a smiešne gesta nemajú vlastne nijakú pointu. Ale, keď som vnikol do sveta ľudí, a spoznal ho, videl som jedného klauna ako zabával deti a jeho správanie mi hrozne pripomenulo opice. Deti viac vystrašili ako čo ich zasmial, zvlášť tie maličké, ale mne pripomenul mojich starých druhov...“ Bábätko za zasmialo, keď počulo slovo chichot.

„Boli aj bezočivé. Ak by chytili papagája do rúk, vytrhli mu trochu peria a robili si z neho ozdoby, náhrdelníky i klobúky. Opice, ak sme sa s nimi trochu normálnejšie začali zhovárať, ohovárali a posmešne rozprávali o iných zvieratách. Bolo tam humoru, ba aj pravdy, ale aj veľa zlomyseľnosti...“

Spomínam si tiež, ako bol môj ocko ku mne dobrý. Mal ma zo všetkých najradšej. Skryl pre mňa vždy to najlepšie ovocie.“ zasmial som sa. „Nikto by tomu neveril, ale sú aj medzi papagájmi umelecké duše. Som medzi nimi. Nevieš si predstaviť aké sú tam krásne rána, východy slnka. Zobúdzať som sa zavčas, len aby som videl to najkrajšie... Vieš kto je najusilovnejší na svete? Slnko, lebo každý deň vstáva prvé... Od neho všetko závisí, milé moje dieťa. V lete vždy prichádza slávnostne, vysype sa na oblohu ako more najkrajších a najnežnejších drahokamov. Sú to farby romantické a nežnejšie od tých, ktoré zdobia moje perie. A ako sa prenádhorne ligocú! Niet väčšej slávy a krásy na svete od tej slnečnej! A potom, keď sa ukáže celé, ako pyšný žltý diamant krásli deň.“ Z oka mi kvapla slza. „To tu nemôžem vidieť. No zažijem tu tiež mnoho pekných momentov. Nakŕmia ma skôr ako si požiadam jesť. Vy ma máte radi“ bábätko prisvedčilo jemným úsmevom „prinášam vám všetkým radosť a ľúbim vás.“

Áno, toto miesto sa mi páčilo. Páčili sa mi ľudia v tomto dome a najviac chutnučké ľudské mláďatko, ktoré rozumelo to, čo mu hovorím.

Nasledujúcich dňoch som bol v pomykove, rozmýšľal som o svojej ozajstnej rodine a tejto, ktorá ma kúpila. Nevedel som, čo mám spraviť, po čom smiem túžiť, čo mám ľúbiť a na čo by som mal zabudnúť.

Jedného dňa, keď som bol hlboko ponorený do svojich myšlienok, jedno z mladších detí, chlapec, práve sa chystal otvoriť klietku a spravil to. Zrazu sa ozval nahnevany hlas jeho matky. Zľakol sa a zabudol na dvierka. Vybehol von.

Pohľad mi zabľúdil cez otvorené dvierka na okno, cez ktoré svietilo slnko. Bolo tiež otvorené. A pýtal som sa. Pýtal som sa, či radšej budem šíriť krídla a neustále narážať na klietku? Alebo ich rozprestriem na sviežom vzduchu, na slobode, bez prekážok? A nechám tieto milé deti? Pozdravovať slnko ako sa rodí? Sám hľadať jedlo? Alebo ho už mať zabezpečené? Cítiť slnko ohrievajúce moje perie? Alebo teplo rodinného kozuba?

Tieto otázky mi preblykli rozumom v jednej sekunde a môj život mi stál pred očami jasnejší ako hocikedy. Ale jedna otázka vynikala: Dnu alebo von?

Tvorba našich najmladších

Ročné obdobia

Preto, že je pekná jeseň,
spievame o nej pieseň.
Žltá, hnedá, oranžová,
tá sa dlho nezachová.

Po jeseni nasleduje zima.
Bude padať sneh
a vločkami prekryje celý breh.

Vianoce keď prídu,
zvončeky keď zazvonia,
deti hneď zrána
darčeky si otvoria.

A keď prejde čarodejná zima,
príde jar a všetko sa zobudí.
A potok - ten istý,
čo bol v zime zamrznutý,
odmrzne a bude znovu bystrý.

A v jednej chvíli o polnoci,
keď všetko spí,
príde zajko
a vedľa postele
nechá vymalované vajko.
Na druhý deň veselý zajac
skáče ako pajác.

Keď prejde jar, nasleduje
teplé leto
a tam kde je zelená tráva
pasie sa veselá krava.

Ela Balážová 3.1

Jeseň

Dni rýchlo ubiehajú. Prešlo dlhé teplé leto. Skončili sa letné prázdniny a znovu sme v škole. Do môjho kraja znovu zavítala jeseň.

Sedím v teplej izbe a pozerám von oknom. Vonku duje

vietor a začína pršať. Slniečko sa skrylo poza oblaky. Všade je ticho. Nepočuje sa viacej veselá pesnička vtákov. Odleteli do teplých krajov. Pozerám sa na dvor a spomínam si, aký bol krásny v lete. Červené šípové

ruže krásne voňali. Dávali pestrosť dvoru. Každý strom bol zaplnený listami. A dnes, keď sa pozriem na náš dvor, je mi smutno. Dvor je pustý a prázdny. Občas možno vidieť iba žltý list ako opadá z stromu. Toto ticho nakrátko preruší zvuk traktora, ktorý sa ponáhľa z poľa. Ľudia usilovne pracujú, aby zozbierali i posledné kukuričné zrnko.

Ja osobne nemám rada jeseň. Poteší ma iba vôňa sladučkého ovocia v košíku na stole.

Škola

Škola, škola, šta je to ?
To je tamo gde učim,
to je tamo gde se mučim,
da što više naučim.
Da kad porastem budem pametna,
da kad porastem budem mudra,
a to što budem radila
biće neka čuda.
Kad knjigu otvorim,
ona me začara.
To što iz nje naučim,
prosto me očara.

Andrea Pop 3.2

Jeseň v mojom kraji

Jeseň je všade pekná, ale tu, v parku v Starej Pazove, je najkrajšia.

V jeseň opadá lístie a takmer všade kam sa pozrieme, vidíme ako vietor roznáša pestré listy. A môže sa to nazvať aj tak, že jeseň maľuje. Jesenné listy sú zväčša červené, oranžové, žlté, hnedé a trochu aj zelené. Jeseň je veľmi pekné ročné obdobie. A poniekedy sa stane, že v ten istý čas prší a svieti slnko a utvorí sa dúha. Keď sa to stane, všetky deti sa pozerajú aká je dúha krásna.

Ja milujem jeseň, ale sa teším aj na zimu.

Maja Gedel'ovská 4.2

Ideálna škola v mojich predstavách

Naša škola sa mi páči, ale mohla by byť ešte krajšia. Bol by som rád, keby naša škola mala bazén a v bazéne šmýkačku. Chcel by som, aby na dvore bol jeden terén pre futbal a hojdačky. Pekne by bolo, keby sme na prestávkach na chodbe a na dvore mali hudbu. Každý deň by jeden žiak púšťal hudbu, ktorá mu je najmilšia. Trochu by sme sa učili a čas pre oddych by sme trávili v jednej miestnosti, ktorá by bola len pre nás žiakov. Tu by sme sa hrali, čítali, pozerali

televízny program.

Svoju školu mám rád, ale myslím si, že by sme aj ja aj moji kamaráti radšej chodili do takejto školy z mojich predstáv.

Andrej Dvornický 3.1

Moji súrodenci

Môj brat a sestra sa volajú Konštantín a Sofia. Sú obľúbení členovia našej rodiny, lebo sú dvojčatá.

Narodili sa v ten istý deň a v ten istý čas. Odrazu som dostala aj brata aj sestru. Staršia som od nich o štyri roky. Najprv som bola trochu žiarlivá na nich, lebo im mama a ocko venovali veľa času. Teraz sa s nimi dobre zhodujem a pekne sa hráme. Oni sú dobrí, milí a múdri. S nimi vždy mám veselú spoločnosť a zábavu. Pomáhajú mi, aby som upratala izbu, počúvajú mamu a ocka. Najkrajší zážitok s nimi mi bol, keď sme boli pri mori v Chorvátsku. Tam sme sa spolu učili plávať a robili sme vežu z piesku. Teraz ich učím písať písmenká a kresliť hviezdy.

Mám najlepších súrodencov na svete a vedľa nich sa nikdy necítim osamelá.

Isidora Iličová 4.2

Môj brat

Môj brat sa volá Adrian. Meno som mu ja vybrala, lebo sa mi to meno najviac páčilo.

Keď sa narodil môj braček, bola som prešastná, lebo sa mi splnilo želanie, aby som dostala brata. Ja som o štyri roky staršia od neho. Adrian má hnedé vlasy a hnedozelené oči. Spolu hráme všelijaké spoločenské hry, hráme sa s autíčkami, ale aj s bábikami. Stará mama ma naučila jednu báseň o bratovi:

„Svojho brata mám veľmi rada!

I keď skáče, i keď plače.

Keď sa smeje, ako slnko keď ma hreje.

Keď sa hráme, často sa hneváme.

Ale vďaka láske na všetko zabúdame.“

S bratom sa spolu hráme, spolu sa smejeme a niekedy sa aj pohádame. Svojho brata mám predsa veľmi rada, lebo je mojím jediným bratom.

Mia Mend'anová 4.2

Priateľstvo

Známe a pekné slovo. Pekne ho je zažiť a ešte krajšie mať ho. Mať priateľa je bohatstvo, ktoré vyrastá a ktoré sa pestuje.

Porozumenie, pekné skutky, radosť a nie závisť z úspechov priateľa, podieľať sa s priateľom aj o dobré aj o zlé chvíle - sú to základy priateľstva.

Priateľstvo sa opätuje - dávame ho a prijímame ho. Vážim si svojich priateľov a teším sa, že ich mám.

Lea Hrebíková 3.2

U POSETI NAŠOJ ŠKOLI

Našu školu je tokom hladnih decembarskih pretprazničnih dana posetio Nedeljko Kovačević, direktor JP Direkcije za izgradnju Opštine Stara Pazova. Razlog ove posete je bilo unapređenje dugogodišnje već postojeće izuzetne saradnje naše škole sa Direkcijom i tim povodom smo sa gospodinom Nedeljkom Kovačevićem razgovarali o tome čime se Direkcija bavi i šta planira u skorije vreme.

Direkcija za izgradnju Opštine Stara Pazova je javno preduzeće, koje je lokalna samouprava osnovala radi ostvarivanja opšteg interesa opštine tj. da preko ovog preduzeća finansira održavanje i izgradnju komunalne infrastrukture, planira i uređuje građevinsko zemljište, priprema informacije i strategiju za vođenje stambene politike i vrši proizvodnju i isporuku toplotne energije.

Delatnost Direkcije je da planira i sprovodi kapitalne investicije na teritoriji opštine i to da uređuje i koristi građevinsko zemljište, obračunava i evidentira obaveze fizičkih i pravnih lica po osnovu uređivanja i korišćenja građevinskog zemljišta, sprovodi postupak davanja građevinskog zemljišta u zakup, vrši poslove održavanja i izgradnje infrastrukture, lokalnih puteva, gradi sistem stambene strategije i vrši implementaciju iste, obavlja poslove proizvodnje i isporuke toplotne energije.

Što se tiče mnogobrojnih, sveobuhvatnih i ambicioznih planova koje Direkcija ima za cilj da realizuje u narednom periodu, mi ćemo ovde spomenuti samo jedan mali deo.

Planiraju se radovi na Slovačkoj evangelističkoj crkvi A.V. i to: uvođenje podnog grejanja i uređenje unutrašnje fasade, uređenje spoljne fasade crkve kao i uređenje parohijskog doma u svrhe održavanja službi dok traju radovi u crkvi, takođe i uređenje i dekoracija spoljašnjeg dela ispred crkve.

Kada se radi konkretno o OŠ "Heroj Janko Čmelik", u planu je betoniranje i sređivanje školskog dvorišta.

Između ostalog planira se i rekonstrukcija infrastrukture, sanacija i adaptacija vrtića, doma zdravlja, škola (pre svega radi proširenja postojećih kapaciteta u Staroj i Novoj Pazovi). U sklopu uređenja sportskih terena najveća investicija biće izgradnja sportske hale u Golubincima. Takođe je u planu izgradnja stambenih kapaciteta za socijalno ugroženo stanovništvo. Predviđeno je i spajanje svih mesta na teritoriji opštine pešačko-biciklističkim stazama.

Naša opština je profilisana kao opština biznisa i sporta a zavod za izgradnju se opredelio da tome doda i turizam tako da će se raditi na tome da se celo priobalje (koje je na našoj opštini dužine oko 25 kilometara) sređuje i prilagođava turizmu.

Osim toga, nastaviće se sa dovodenjem investitora i stvaranjem novih industrijskih zona, jer je Opština Stara Pazova po nekim studijama stranih agencija najatraktivnija lokacija od Beča do Istambula, koliko god to neskromno zvučalo. Razlozi za tako prestižni epitet su između ostalog sledeći: dva autoputa, brze pruge Srbije, 25 kilometara duga obala druge najduže evropske reke Dunav, neposredna blizina aerodroma... Sve navedene osobine naše opštine su preduslovi da velike kompanije budu zainteresovane za izgradnju svojih pogona upravo na teritoriji Opštine Stara Pazova.

Sve ovo je samo mali deo delatnosti i planova JP Direkcije za izgradnju Opštine Stara Pazova, koja se stara za unapređenje infrastrukture, što je od velikog značaja za dobrobit i unapređenje kvaliteta života svih građana. Zahvaljujemo se direktoru, gospodinu Nedeljku Kovačeviću, na poseti i razgovoru, sa željom da se saradnja Direkcije i naše škole u budućem periodu još više produbi i da se svi planovi Direkcije u najskorije vreme bez poteškoća realizuju.

Katarina Topoljski

MINI TINI FEST V STAREJ PAZOVE

Dňa 13. októbra 2012 o 17 hodine sa uskutočnil 11. hudobný festival Mini Tini fest. Na festivale účinkovalo 460 detí z rôznych škôl zo Starej Pazovy, Novej Pazovy, z Golubiniac...

Moderátor bol Miňa Subota a jeho pomocníčka bola Evica Domoniová. V Mini kategórii 1. miesto obsadili Mia Verešová a Ema Verešová, 2. miesto obsadila Iva Kátičová a 3. miesto obsadili Tijana Marinkovićová, Marija Radivojevičová a Anja Čosičová. Choreografiu pre sestry Verešové mala na starosti učiteľka Miruška Stošičová.

Odmeny v Tini kategórii získali: 1. miesto Nada Pavlovičová, 2. miesto Petar Đurović a Violeta Vukasiničová a 3. miesto Dragana Culinovičová, Jovana Kostičová a duo Andrea Rumanová a Ivana Cerovská.

Anna Lakatošová a Nina Verešová, 6.2

Žiaci 5. 2 triedy ZŠ hrdinu
Janka Čmelíka

Hlas ľudu v Starej Pazove

Dňa 9. 10. 2012 sme navštívili dopisovateľstvo Hlas ľudu.

Dlho som sa tešila odchodu do dopisovateľstva v Starej Pazove. Bola som zvedavá. Vošli sme dnu. Tam nás privítala novinárka Katarína Verešová. Katarína nám veľa toho povedala.

Dozvedeli sme sa, že Hlas ľudu pod tým názvom začal vychádzať roku 1944. Predtým sa menoval Národná jednota.

Odhalila nám aj ako vznikajú noviny. Robia sa všelijake plány a z tých plánov sa tvoria noviny. Taktiež nám povedala, že nejestvujú noviny bez hlavy a chvostu. V Hlase ľudu jedna strana je vždy venovaná detskému kútiku. Odhalila nám aj prečo sú tie nudné reklamy vždy v novinách.

Dlho sme si lámali hlavy, kým sme boli mladší nad otázkou, čo novinár musí mať, aby napísal text. Aj na túto otázku nám Katarína dala odpoveď. Novinár, keď chce napísať dokonalý článok, musí mať všetky informácie o tom, o čom chce písať. Ale musí mať aj smelosť, položiť rôzne otázky. Každý článok musí odpovedať na päť otázok: kto, čo, prečo, kedy, kde? Bez tých otázok článok nie je úplne dokončený. Katarína nám veľa toho prezradila a veľmi sme jej na tom vďační.

Teraz viem ako noviny vznikajú. Návšteva dopisovateľstvu sa mi páčila. Chcela by som ísť tam znovu.

Martina Šipická, 5.2

BOLI SME...

Staropazovský požiarnický dom

V utorok 2. októbra 2012 sme spolu s našou triednou pani učiteľkou Jarmilou Dolinajovou navštívili požiarnikov v Starej Pazove.

Privítal nás požiarnik Vladimír Dašic, ktorý nám porozprával, čo a ako požiarnici robia. My sme mu kládli otázky a on nám ochotne odpovedal. Dozvedeli sme sa, že požiarnické vozidlo má nádrž na 3000 litrov vody, 2000 litrov peny a 1 tónu prachu. Jeho kolega nám ukázal ako sa používa dýchací prístroj a povedal nám, že vzduch v ňom vydrží 15 až 20 minút.

Neskoršie prišli požiarnici Alexander a Slobodan, ktorí boli na zásahu. Oni nás vozili v ich hasičskom vozidle a ukázali nám, ako používajú svoje vybavenie. Taktiež nám predviedli ako rozmotávajú hadice a dovolili nám, aby sme držali v rukách hasičské zásahové hadice a iné prístroje. Na konci našej návštevy si obliekli požiarnický odev pre spoločnú fotografiu.

Vďaka tejto návšteve som zistil, že práca požiarnikov je veľmi dôležitá a zodpovedná.

Andrej Pecník, 5.2

Žiaci 5.2 triedy ZŠ h. Janka Čmelíka
a staropazovskí požiarnici.

Park

Dňa 14. decembra 2012 žiaci 5.1 triedy naštvili na triednickej hodine park, ktorý bol prekrytý bielym snehom. So svojou triednou učiteľkou Andreou Dvornickou sme žltou farbou nastriekali veľké 5.1 do srdca.

Kreslili sme ešte všelijaké srdiečka a hviezdy. Potom sme fotografovali sneh a kreslili po ňom aj seba. Celá trieda sa fotila a na tých fotografiách sme všetci vyplazili jazyk. Mali sme aj červené oči, skrz blesku na spolužiačkinom telefóne a preto fotky vyzerali ešte smiešnejšie a zábavnejšie. Keď sme sa vyfotili, chlapci a niektoré dievčatá sa šli guľovať. Nám bolo zaujímavé sa guľovať, robiť anjelika a hrať sa na snehu.

Bolo nám ľúto, že sa sneh stopil, ale sme sa tešili, že šesť dní bol náš výkres na snehu, a že to srdce nikto nezrušil!

Marta Kukučková, 5. 1

ŽIVOTNÉ JUBILEUM

Interview s Jánom Agarským

Učiteľ výtvarnej kultúry Ján Agarský, ktorý na našej škole pracuje sotva pol roka, nedávno oslávil životné jubileum, päťdesiat rokov. Pri tejto príležitosti, jeho životnej päťdesiatky, Vám ho, milý čitatelia, chceme bližšie predstaviť, preto sme nášho učiteľa poprosili o rozhovor.

Ján Agarský sa narodil 30. novembra 1962. Skončil strednú dizajnérsku školu Bogdan Šuput v Novom Sade. Podal prihlášku na Akadémiu užitočného umenia v Belehrade, bohužiaľ bezúspešne. Preto sa zapísal na Vyššiu pedagogickú školu, smer výtvarníctvo. Po skončení tejto školy začal študovať na Pedagogickej fakulte v Rijeke, v Chorvátsku, ale toto štúdium musel prerušiť kvôli vojne, ktorá vypukla. Po ukončení štúdií paralelne pracoval na škole a vyštudoval na Akadémii výtvarných umení v Novom Sade. S rodinou sa presťahoval na Slovensko, kde absolvoval ročné doplnkové štúdium na VŠVU v Bratislave, ale onedlho sa vrátili do Srbska.

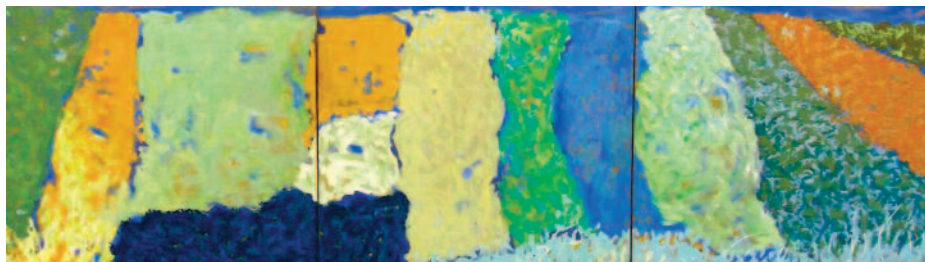
Oáza: Začal sa Váš výtvarnícky talent prejavovať už počas školského obdobia?

JA: Asi áno, preto, že som ešte v škôlke ako šesťročný získal cenu. Bolo to druhé miesto vo Vojvodine, maľoval som žirafu. Ja som to vtedy nebral ako nejakú zvláštnosť. Aj v základnej škole som vždy mal dobré známky, ale vôbec som si nemyslel, že budem maliar, myslel som si, že budem architektka.

Sriemska rovina, olejomalba

Oáza: Kto alebo čo je najčastejšie predmetom Vašich malieb?

JA: Najprv som maľoval ľudí a rôzne figurálne kompozície, v ktorých boli centrom kompozícií ľudia. Niekedy to bol človek, inokedy niekoľkí ľudia. Od roku 1992, keď začala vojna, prestal som maľovať ľudí a začal som maľovať krajinky. Malba sa potom rozvíjala v smere abstrakcií, takže tie krajinky sú štylizované a podobajú sa na abstraktné obrazy.

Oáza: Aké techniky najčastejšie používate pri maľovaní?

JA: Najčastejšie robím olejové malby, alebo akrylové malby na plátne. Ale taktiež robím aj pastelom, ceruzou a grafikou.

Oáza: Koľko samostatných výstav ste do teraz mali?

JA: Do teraz som mal 11 samostatných výstav a nedávno sa mi skončila výstava v Báčskom Petrovci.

Oáza: Ktoré sú Vaše najzácnejšie ceny do teraz, je nejaká Vám obľúbená?

JA: Nemám veľmi veľa cien, ale dostal som cenu galérie v Pančeve v roku 1996, v roku 1998 som dostal cenu galérie Lazar Lazarević v Sriemskej Mitrovici a v roku 2007 som na Bienále vojvodinských slovenských výtvarníkov dostal cenu Národnostnej rady.

Oáza: Aké sú Vaše dojmy z práce s deťmi? Sú deti na našej škole talentované a kreatívne?

JA: Všetko závisí od ambientu v akom sa pracuje. S deťmi, ktoré chcú pracovať sa veľmi dobre pracuje, ale s deťmi, ktoré nechcú pracovať a ktoré si z práce robia žarty, je to trochu náročnejšie. Deti sú kreatívne, ale je potrebné, aby to chceli samé robiť. Keď niekto niečo robí preto, že musí, tak tá kreativita nemôže prísť do prvého plánu.

Oáza: Máte obľúbeného výtvarníka, niekoho kto Vám bol vzorom?

JA: Ľudia sa časom menia a tak aj ich pohľady na svet, ale srbskí výtvarníci, ktorých práce sú mi posledných 10-15 rokov zaujímavé sú: Jovan Rakidžić, Milan Stašević, Vladimir Veličković a slovenskí maliari: Milan Lalula, Peter Pollaga..

NAŠI DÔCHODCOVIA

Učiteľ Ján Stupavský vo výslužbe

Ubehne školský rok ani sa nenazdáme, ubehnú zážitky, na ktoré si dlho a často spomíname. Tak ubehne aj pracovný vek človeka. On si na to dlho spomína, ale predsa útechou je zaslúžená výslužba.

Hodiny výtvarného umenia sme s radosťou čakali. Učiteľ Ján Stupavský rozdával nám nesebecky svoje vedomosti a skúsenosti a snažil sa život vôkol nás vnímať ako najkrajší obraz. Svoje učiteľské povolanie spíňal si svedomito a snažil sa z nás spraviť pracovitých a statočných ľudí.

Na učiteľa si budeme vždy spomínať, lebo jeho láska k umeniu, ktorú vštepoval aj nám, zanechala u nás hlboké stopy.

Anna Lakatošová a Nina Verešová 6. 2

výtvarná práca učiteľa Jána Stupavského na titulnej strane Oázy

Slovenské hrady a zámky

Topoľčiansky hrad je zrúcanina stredovekého hradu z 13. storočia, ktorá sa hrdo pýši nad malebnou obcou Podhradie. Prvá zmienka o hrade pochádza z roku 1245 a predpokladá sa, že ho dal postaviť Matúš Čák. V neskoršom období hrad vystriedal množstvo majiteľov. Začiatkom 18. storočia ho za povstania veľmi poškodili cisárske vojská. Neskôr ho opravili, no v 19. storočí začal Topoľčiansky hrad pustiť

Po vyšliapaní strmého kopca, som prekročil bránu strážiacu vstup do tohto kedysi významného opevnenia. Z rozľahlého preddvorja som sa po drevenom moste dostal do vnútornej časti hradu, v ktorej po rekonštrukcii urobili amfiteáter, kde sa každoročne uskutočňujú slávnosti na otvorenie letnej turistickej sezóny. Hlavnou dominantou tejto zrúcaniny je hradná veža, ktorá ako zázrakom odoláva zubu času a do dnes sa vypína do výšky. Je obohaná, už len zvyškami hradného paláca a mohutnými vonkajšími hradbami, ktoré ju chránili pred nepriateľmi.

Z jednej časti hradieb je urobená rozhľadňa, ktorá ponúka krásny pohľad na priľahlú obec a okolité pohorie Považský Inovec. Tu človek môže vychutnávať krásy prírody a vôňu okolitých hôr.

Keď som odchádzal, a naposledy som sa otočil, aby som videl hradné múry, cítil som sa malý v porovnaní s kamenným obrom, ktorý tu ešte aj dnes stojí a ukazuje svoju krásu všetkým, ktorí majú o ňu záujem.

Andrej Pecnik, 5. 2

Divadelné hody v Starej Pazove - 18.11.2012

Už 19 rokov sa v Starej Pazove uskutočňuje Det-ská divadelná prehliadka pod názvom **3xĎ**. Na tejto prehliadke sa zoskupujú detské súbory, ktoré hrajú predstavenia po slovensky. Tohto roku detská prehliadka trvala tri dni od 16. do 18. novembra. Zakladateľ prehliadky – Národnostná rada slovenskej národnostnej menšiny a organizátori – Ústav pre kultúru vojvodinských

Slovákov, SKUS hrđinu Janka Āmelíka a Základná škola hrđinu Janka Āmelíka sa postarali o to, aby tieto dni prebiehali v najlepšom poriadku a vo výbornej nálade.

Za tri dni, koľko trvala prehliadka, publikum malo príležitosť pozrieť si až štrnásť detských divadelných predstavení v konkurencii pre ceny. Na javisku sa striedali mladí herci z Báčskeho Petrovca, zo Starej Pazovy, Boľoviec, Erdevíku, Šídu, Padiny, Bieleho Blata, Vojlovice, Selenče, Aradáča a Kovačice. Žiaci našej školy účinkovali s muzikálom **Rozprávka na dobrú noc**.

V nedeľu, záverečného dňa prehliadky, diváci si pozreli hosťujúce predstavenia súborov z Nového Sadu a z Púchova, zo Slovenskej Republiky. Na konci v príležitostnom programe boli udelené ceny najúspešnejším účastníkom prehliadky. Najviac dôvodov na radosť mali žiaci Základnej školy hrđinu Janka Āmelíka, lebo ich predstavenie **Rozprávka na dobrú noc**, v réžii predmetných učiteliek Aničky Balážovej, Libuše Simendičovej a Andrey Dvornickej bolo vyhlásené za najlepšie predstavenie prehliadky. Okrem toho, tento súbor bol ocenený aj špeciálnou cenou Martina Uhríka a odmenené boli aj tri herečky: **Jana Rumanová** získala cenu za najlepšiu ženskú postavu a **Emma Kočišová** a **Daniel Babík** získali diplomy za herecké výkony. Detská porota udelila cenu za najsympatickejší herecký pár **Jane Rumanovej** a **Eme Kočišovej**.

Pohľad na ich žiarivé tváre zmäkčilo by aj najtvrdšie srdce a na kamarátstvo a svornosť, ktoré medzi nimi vládne, môžeme byť právom hrdí. Blahoželáme našim víťazom!

V plnej divadelnej sieni, každý súbor sa snažil ako najlepšie vedel predviesť svoje predstavenie, ktoré pracovito a horlivo nacvičoval. Publikum nešetřilo dlane a úprimným aplauzom odmeňovalo každé predstavenie. Veselá atmosféra vládla aj okolo divadelnej siene. Počas prestávok medzi dvomi predstaveniami deti mali príležitosť kamarátiť sa a pozrieť si výstavu detských výkresov. Veľký záujem však vyvolalo maľovanie na tvár, ktoré usporiadali herečky dramatického štúdia Pečurko z Nového Sadu.

Prehliadka bola ukončená veľkou tortou pre všetkých účastníkov, ktorú vyniesli na javisko a záverečnou piesňou z víťazného predstavenia. Samozrejme, víťazi oslavovali aj po ukončení prehliadky. Akože by aj nie? Veď všetka práca, úsilie a investovaný čas našich učiteliek a detí boli odmenené a ovcené víťazstvom.

napísala Lýdia Gedel'ovská
do slovenčiny preložila Katarína Topol'ská

Na realizácii predstavenia **Rozprávka na dobrú noc** nesebecky a ochotne pomáhali ako učители našej školy, tak aj rodičia. Chceme sa preto všetkým poďakovať, zvlášť kolegyniam Lýdii Gedel'ovskej a Miruške Stošičovej a rodičom Martine Bzovskej, Branislavovi Pokorackému a Dušanovi Dvornickému.

Režisérky

3xĎ z pohľadu našich najmladších

Andrej Simendić 2.2

Katarína Havranová 2.2

Čo dokáže pekné slovo a čo dokážu naši žiaci - 12.12.2012

Čo dokáže pekné slovo je literárna súťaž žiakov základných a stredných škôl, ktorú každoročne rozpisujú: Komisia pre literárnu činnosť Výboru pre kultúru NRSNM, Výbor pre vzdelávanie NRSNM v Novom Sade a Slovenské vydavateľské centrum v Báčskom Petrovci. Tejto jesene tiež súbeh zavítal aj do našej školy, trval do 15. novembra a naši literárne nadaní žiaci sa s veľkým záujmom a ochotne zúčastnili súťaže. Veď akoby nie, keď vyhodnotenie vlaňajšej súťaže sa konalo u nás v škole, lebo prvú cenu (v kategórii základných škôl) vtedy získala práve naša žiačka Klára Horvátová a keď aj odmeny tejto súťaže sú vzácne a príťažlivé. Tak napríklad tohtoročná odmena pre získané prvé miesto v kategórii základných škôl je tablet, a v kategórii stredných škôl je to mini notebook. Literárne nádeje z radov našich žiakov teda mali nemalú motiváciu „zaostriť si perá“ a písať buď to poviedku, alebo báseň na ľubovoľnú tému.

Netrpezlivo sme všetci čakali na vyhodnotenie súťaže a potom Komisia pre literárnu činnosť Výboru pre kultúru NRSNM na svojom zasadnutí dňa 04.12.2012 z veľkého počtu prác zhodnotila tie najlepšie a vymenovala aj tohtoročných víťazov.

V kategórii žiakov základných škôl 1.cenu získala Klára Horvátová (za prácu Nana) a 2. cenu získala Silvia Hricová (za prácu Kletka), obe žiačky 8.1 triedy Základnej školy hrdinu Janka Čmelíka.

Udelené sú ešte jedna 2.cena, ktorú získala Martina Čížiková zo ZŠ Mladých pokolení v Kováčici, a dve 3.ceny, z ktorých jedna zavíta Filipovi Herčekovi do ZŠ 15.októbra v Pivnici a druhá Máriovi Matuľovi do ZŠ Maršala Tita v Padine.

V kategórii žiakov stredných škôl a gymnázií 1.cena poteší Michala Belíčku, druháka petrovského gymnázia Jána Kollára, 2. cenu získala Jana Domoniová, tiež žiačka petrovského gymnázia, tretiačka a 3.cena sa dostane do rúk staropazovanky, našej bývalej žiačky, teraz druháčky Ekonomickej školy Vuka Karadžića - Kristíny Hricovej.

Odmeny a diplomy odmeneným žiakom budú slávnostne udelené dňa 14.12.2012 o 12,30 h na Gymnázium Jána Kollára v Báčskom Petrovci.

Žiaci Základnej školy hrdinu Janka Čmelíka dokazujú tak každoročne, že dokážu nielen s pekným slovom pekne narábať, ale aj byť najlepší, či už svojím nadaním, svedomitou prácou a či svojimi vedomosťami ako

v oblasti umeleckej tvorby tak i v ostatných školských odboroch. Naša škola je preto právom hrdá na úspechy svojich žiakov a učiteľov.

Víťazom blahoželáme a prajeme do budúcnosti ešte mnoho tvorivých chvíľ a úspechov.

Katarína Topol'ská, učiteľka slovenčiny

PORTRÉT JANY RUMANOVEJ

Jana Rumanová, jedna z výborných žiačok našej školy, narodila sa 2. novembra roku 2000. Je žiačkou 6.2 triedy v našej škole. Jana, okrem toho, že je výbornou žiačkou, je zároveň veľmi aktívna v mimoškolských aktivitách. Často sa zúčastňuje na recitačných súťažiach a je riadnou herečkou v divadelných predstaveniach, o čom svedčí jej úspech v divadelnom predstavení Rozprávka na dobrú noc na detskom festivale 3xĎ, kde vyhrala cenu pre najlepšiu herečku. Ako odmenu získala cestu na Slovensko.

Recitáciou sa zaoberá od svojich šiestich rokov. Už zopár rokov ju pravidelne, na každú súťaž, chystá učiteľka Lýdia Gedel'ovská. Prípravy trvajú asi štyri mesiace, a pocit ktorý v nej rastie s každou novou básňou je nádherný a obdivuhodný. Každý rok postupuje na pokrajinskú súťaž. No, roku 2011 postúpila aj na republikovú súťaž.

Jej úspechy sledujú média, takže ju môžeme vidieť v televízii, počuť v rozhlase alebo často si o nej môžeme prečítať v staropazovských novinách.

Na otázku či sa aj naďalej bude zaoberať recitáciou a herectvom, odpovedala, že určite áno, lebo ju to veľmi baví a najmä je to práca, ktorú nekonečne miluje.

Nina Kováčová, Iva Mojvičová a Klára Horvátová

Mikulášske hody v Bratislave

Tohto roku som získala peknú odmenu za vynaložené úsilie v divadelnom predstavení Rozprávka na dobrú noc.

Odcestovala som na Slovensko na Mikulášske hody do Bratislavy. Veľmi ma to potešilo, ale som mala obavy, lebo som bola jediná zo Starej Pazovy a nepoznala som nikoho z cestujúcich. Zoznámenie s ostatnými spolucestujúcimi sa začalo hneď v autobuse. Boli to deti približne môjho veku zo slovenských osád vo Vojvodine. V Bratislave nám organizátori prichystali bohatý a zaujímavý program. Navštívili sme divadlo Aréna, kde sme si pozreli vystúpenie žiackeho folklórneho súboru. Tančili tam hluchonemé deti a to nás veľmi zaujalo. Pozreli sme si i divadelné predstavenie Muflán Anájaš, ktoré nám predviedli známi slovenskí herci. Mne sa páčila obchôdzka Bratislavy, zvlášť Starého mesta, kde sme navštívili Vianočné trhy. Všetko bolo veľmi pekne upravené a všade sa cítila vianočná atmosféra. Kdekoľvek sme boli, všade nám dávali vianočné darčeky. Vo večerných hodinách sme mali voľný čas. Pozerali sme filmy a kamarátili sme sa. Zaujímavé bolo to, že tam boli deti z celej Európy.

Za ten krátky čas spoznala som kamarátov z Aradáča, Kysáča a Báčského Petrovca, s ktorými sa teraz priateľím a teším sa na nejakú príležitosť, aby sme zasa spolu šli na Slovensko.

Jana Rumanová, 6.2

Zdravá výživa a zdravie

V piatok 5. októbra o 18.00 hodine bola som si pozrieť s priateľkami a profesorkou Jarmilou Dolinajovou program a výstavu venovanú zdravej výžive a dojčeniu.

Program bol v predsieni nášho divadla. Boli tam lekári, ktorí rozprávali o výžive a ako ona vplýva na naše zdravie. Tiež rozprávali o materskom mlieku. Moja kamarátka Leona Lešťanová čítala o tom báseň. Okrem nej svoje slohové práce čítali aj žiaci z iných škôl. Ja som tiež písala prácu na túto tému, ale som prácu nečítala. Tí žiaci, ktorí čítali literárne práce, dostali odmeny. Pozreli sme si aj výstavu výkresov o zdravej výžive a o dojčení. Po zakončení programu ponukli nás šťavou a pečivom.

Mne sa program páčil, lebo žiaci čítali krásne literárne práce, lekári zaujímavo rozprávali a výkresy boli prekrásne. Ivan Agarský bol odmenený za svoju výtvarnú prácu.

Dária Sládková 5.1

Odmenení žiaci na literárnom a výtvarnom súbehu o zdravej výžive, Leona Lešťanová a Ivan Agarský

Žiaci ZŠ h. Janka Čmelíka, L. Lešťanová, M. Strejčková, A. Lakatošová, D. Sládková, I. Agarský

Žiak Ivan Agarský dňa 05.10. 2012 sa zúčastnil na obecnej výtvarnej súťaži Zdravá výživa a zdravie. V kategórii vyšších ročníkov obsadil 1. miesto.

Na regionálnej výtvarnej súťaži Zdravá výživa a zdravie dňa 15.10.2012 v Sriemskej Mitrovici žiak Ivan Agarský v kategórii vyšších ročníkov obsadil 1. miesto.

Ján Agarsky, učiteľ výtvarnej kultúry

Výtvarnícky tábor Makovička

Tohtoročný 13. Výtvarnícky tábor Makovička sa uskutočnil 8. decembra 2012 na Základnej škole Jána Čajaka v Báčskom Petrovci. Naša škola mala troch účinkujúcich žiakov - Viktora Strišku, Zdenku Bakovú a Ivana Agarského. Pracovalo sa v troch dielňach (grafickej, maliarskej a sochárskej). Dielne viedli akademickí umelci Mr. Pavel Čáni, Michal Ďurovka a Rastislav Škulec.

Všetci účastníci dostali ďakovní list. V každej dielni boli udelené tri ceny. Našej škole sa podarilo získať dve ceny. Tretiu cenu v maliarstve získala Zdenka Baková, 8.2 a prvú cenu v grafike získal Ivan Agarský, 8.2.

Učiteľ výtvarnej kultúry Ján Agarský

Ivan Agarský a jeho grafika
(grafická dielňa - prvá cena)

Viktor Striško a jeho
asambláž (sochárska
dielňa)

Zdenka Baková a jej
koláž (maliarska dielňa -
tretia cena)

Škola v prírode - Zlatibor

V tomto školskom roku žiaci nižších ročníkov, presnejšie žiaci 2.2, 3.2, 4.1 a 4.2 triedy, pobudli v škole v prírode na Zlatibore. Strávili tam osem krásnych dní. Domov sa vrátili spokojní a plní pekných dojmov. Valentína Hudecová, žiačka 4.2 triedy podala krátky prehľad pobytu na Zlatibore.

Vždy som si priała, aby som navštívila Zlatibor, lebo je to jedno veľké a pekné pohorie. Želanie sa mi konečne splnilo. Do školy v prírode sme šli 1. 12. 2012. Ubytovaní sme boli v hoteli Domaći kutak. Tam sme sa zoznámili s rekreátorkou Jelenou, ktorá nás každodenne vodila na prechádzky a večer sa s nami bavila v diskotéke.

2. 12. 2012

Navštívili sme dom umelca Milića z Mačvy. On maľoval stromy, ktoré majú krídla. Mal štyri dcéry: Odetu, Simonidu, Teodoru a Jelenu. Večer sme v diskotéke mali limbo tanec.

Pred Milićovým domom

Tančíme limbo tanec

3. 12. 2012

Ráno keď sme sa zobudili a pozreli sa von oknom, potešila nás zimná idyla. Po raňajkách sme šli ku pomníku Glavudža, odkiaľ sme videli Zlatibor ako na dlani. Večer sme v diskotéke mali „šiz-friz“. Bolo tam mnoho pekných a zaujímavých účesov.

Spoločná fotka pred pomníkom Glavudža

4. 12. 2012

Prišlo i štvrté ráno, všetci sme boli šťastní, že sa budeme prechádzať po bielom chodníčku, ktorý vedie k jazeru. Pri jazere sme sa fotografovali a robili snehuliaka. Večer sme v diskotéke mali Ukáž, čo vieš. Spievalo sa, tancovalo, recitovalo, hralo sa divadielko, rozprávali sa vtipy. Bolo to veľmi zaujímavé.

Robíme si účesy

Štvrtáci pri jazere

5. 12. 2012

Predpoludním sme sa šli sánkovať, robiť snehuliaka, gulovať sa a obdivovať krásnu prírodu Zlatibora. Večer sme účinkovali v maškarnom plese. Ten večer mi bol najzaujímavejší.

Na maškarnom plese

Radovánky na snehu

6. 12. 2012

Ráno keď sme sa zobudili, zistili sme, že nám Mikuláš priniesol čokoládičky. Všetci sme boli veľmi veselí. Vonku snežilo a my sme sa prechádzali a tešili zimnej idyle. Večer sme mali kvíz vedomostí, hry bez hraníc a oslavovali sme moje narodeniny.

Na prechádzke

7. 12. 2012

Ráno nás učiteľka zobudila a povedala nám, aby sme sa pomaly balili. Balili sme sa so slzou v oku, pretože sme vedeli, že nám je toto posledné zimovanie s našou učiteľkou. Večer v diskotéke nám bol najsmutnejší večer, lúčili sme sa s rekreátorkou Jelenou a so Zlatiborom. Jelena nám v ten večer udelila diplomy.

8. 12. 2012

Prišiel aj ten deň, už sme museli ísť domov. V diskotéke nám Jelena premietala kreslený film. Autobus prišiel a zaparkoval sa pred hotelom, v ktorom sme boli ubytovaní. Nastúpili sme do autobusu a sadli si na svoje miesta. Vtedy Jelena prišla ešte raz sa s nami pozdraviť. Autobus vyštartoval a my sme sa oknom dívali na krásu, ktorú skrýva Zlatibor.

V diskotéke s diplomami

Zlatibor je najkrajšie pohorie, ktoré som navštívila a mám nádej, že sa ešte raz stretnem s jeho krásnou prírodou.

Valentína Hudecová 4.2

SLOVENSKÉ ZVYKY

Katja Bzovská, Lára Šipická a Nina Ušiaková

Dňa 16. decembra 2012 sme šli do Srijemských Karlovíc.

Boli sme tam s profesorkou Annou Balážovou. Prezentovali sme slovenskú tradíciu a slovenské jedlá. Okrem nás boli tam aj Maďari, Nemci, Rusíni a Srbi. V prezentácii slovenských jedál sa zúčastnili Katja Bzovská, Nina Ušiaková a Lára Šipická. Na našom stole bolo veľmi veľa jedál. Boli tam jablká, klobásy, rezance s makom, medovníky a koláče. Po prezentácii sme ozdobovali vianočný stromček. Ozdobovali sme ho podľa slovenských zvykov a na ozdobu sme používali iba prírodné materiály. Na druhý deň 17. decembra 2012 sme odišli do Nového Sadu. Tam sme tiež predstavili našu tradíciu a ozdobili sme zasa stromček. V Novom Sade sme dostali odmeny a šli sme domov.

Zážitky z tohto výletu sú pekné a veľmi sa tešíme na ďalšie súb'áže.

Rusínska kuchyňa

Lára Šipická 5.1

Nemecká kuchyňa

Bohatá slovenská kuchyňa

Mád'arská kuchyňa

Srbská kuchyňa

POUČKY ZO SLOVENČINY

English corner

Guess the person

Instructions:

Je zamestnanie vždy aj povolanie?

Zamestnanie je spoločenský vzťah, v ktorom sa pravidelne vykonáva istá činnosť za primeranú odmenu. Naproti tomu povolanie je odbor pracovnej činnosti, na ktorý je pracovník odborne pripravený, vyškolený. Preto nehovoríme o voľbe zamestnania, o príprave na zamestnanie, ale o voľbe povolania, o príprave na povolanie. Na druhej strane nastupujeme do zamestnania, meníme zamestnanie. Pravda, nie vždy nastupujeme do takého zamestnania, na ktoré máme príslušné povolanie. Napríklad pracovník vyučený za nástrojára (jeho povolanie, profesia je nástrojár) môže byť zamestnaný ako vodič.

Ako sa volá klebetný muž?

Muž, ktorý rád a veľa rozpráva, klebetí, mal v starej slovenčine, a to ešte v predbernolákovskom období, okrem pomenovania jazyčník ešte ďalší zaujímavý názov. V slovníkoch sa vyskytovalo aj jednoslovné pomenovanie jazykotrepec. Anton Bernolák ponúka vo svojom Slovári okrem slova jazyčník ešte ďalšie pomenovania: hubač, klebetník, pletkár, ščekač, ščebetník, džavotavec. Dnešným klebetným mužom ostali vari už iba mená klebetník, jazyčník, pletkár.

Jarmilka Dolinajová
učiteľka slovenského jazyka

1. -Make two groups.
2. -Decide which group is guessing the person which group imagines that person.
3. -The group which is imagining the person has to select one person who will imagine that person.

Starting the game:

1. -When a person that imagine finishes, the other group starts to guess that person who the other person imagined.
2. -The guessing group starts to ask the other group about that person they imagined. Questions must be asked the certain way so that the answer is either 'yes' or 'no'.
3. -When the person asked the question, and the answer is 'yes', in that case he has can ask another question.
4. -He may also just tell the name of the person he things it is about.
5. -When he quessed the person, he has to imagine another person. (the one he loves, the one he hates or it can be a random person that he can choose.)

Ivona Zolnajová 7. 2

A well deserved holiday

I finally found some time to go to a holiday. I went to a hotel and I wasn't very pleased with the service. Then I realized nothing is like I expected. Everything was disgusting. There wasn't anyone at the reception, food was raw and it was like eating stones. Room service doesn't even exist. That's really awful. The television and lamps aren't working. The bed is creaking and I can't take it anymore. It's like a maze the hotel halls and I couldn't find an exit there. That's why I decided never to go to a such a such place again.

Ivan Agarský 8. 2

Náboženský kútik

Nemám čas!

Slovami „Nemám čas!“ sa najčastejšie vyhovárane, keď nás pozvú do kostola alebo do spoločenstva veriacich.

Takéto vyhováranie a odmietanie veľmi dobre vysvetlil na jednom príklade farár Wilhelm Busch (1897 – 1966) vo svojej knihe Ježiš náš osud. Stalo sa to v jednej zotavovni. Pri obede oproti Wilhelmu sedával starší muž, ktorý, podľa jeho slov, rád konzumoval jedlá a potom spokojne vysedával na slnku a díval sa na krajinu. Raz mu Wilhelm odovzdal knižočku, v ktorej opisoval svoje zážitky s Bohom. On mu na to povedal, že sa teraz chce zotavovať a že sa k nej dostane doma. Wilhelm zosmutnel, keď to počul, lebo vedel, že tento človek nikdy nebude mať viac času ako vtedy tam v zotavovni. Tento človek vlastne nechcel venovať svoj čas Bohu. Neuvedomoval si, ako si ani my dnes neuvedomujeme, že je nebezpečné s Bohom takto zaobchádzať!

Ako to, že nemáme čas, keď dnes celý vývoj smeruje k tomu, aby všetko bolo čo najviac zjednodušené? Niekedy neboli telefóny, všetko sa muselo vybavovať osobne a dnes je to omnoho rýchlejšie, lebo telefóny máme. Voľakedy neboli rýchliky ako dnes, a preto sa cestovalo dlhšie. Wilhelмова matka denne prečítala štyri kapitoly z Biblie a mala času pomodliť sa. V tom čase neboli elektrické práčky, ani kuchynské roboty. Musela sa postarať o osem detí. A predsa mala času každý deň si toľko prečítať! Opýtajme sa každý sám seba: „Mám ja na to čas?“ Naša odpoveď by určite znela: „Nie! To je nemožné!“

Prečo je to tak? Musí byť nejaké vysvetlenie. A je jedno objasnenie: v pozadí stojí niekto, kto ľudí poháňa a ten niekto je diabol. Biblia hovorí, že diabol existuje a to on nás pokúša. Wilhem Busch píše, že svet nie je možné pochopiť, ak neveríme, že existuje moc temnoty, ktorá cieľavedome pracuje a drží nás pevne v otroctve. Teraz sa kladie otázka, či existuje vyslobodenie z moci temnoty? Odpoveď je, že oslobodenie existuje, a to vykúpením. Iba Boh nás môže vyslobodiť a už to spravil. Pred mnohými rokmi poslal svojho Syna na zem, aby zomrel na kríži za naše hriechy. No nezomrel navždy, ale Boh – Jeho Otec, Ho na tretí deň vzkriesil a tak nás vykúpil. Ježiš zvíťazil nad smrťou, a preto aj my, keď Ho prijímame za svojho osobného Spasiteľa, vieme, že nezomrieme naveky, ale máme večný život. Farár Busch hovorí: „Moc diabla sa skončila! Tento Ukrižovaný ma urobil slobodným dieťaťom Božím!“

Viete, kto má vždy pre nás čas? Ježiš. Kedykoľvek sa k Nemu utiekame, On je tu, aby nás počul. V Biblii je takýto príbeh: Bol raz jeden slepý muž, ktorý žobral, no nik si ho nevsímal. Zrazu sa zjavil veľký zástup ľudí. Tento muž nevedel, čo sa to deje a niekto mu povedal, že prichádza Ježiš. Ten človek veril, že Ježiš ho môže uzdraviť a začal na Neho volať. Ježiš sa zastavil pri ňom a pomohol mu. Tento príbeh ukazuje na to, aký má význam pre Ježiša každý jeden človek na zemi. Mali by sme Bohu za to ďakovať a o Nehu sa zaujímať, lebo On si to zaslúži. Viac nehovorme: „Ježiš? Neaktuálne! Nezaujímam ma! Nemám čas! Tak ide svet bez Ježiša do pekla.“

Xéni Gašparová 8. 2

ODMEŇOVACIA SÚŤAŽ

1. Čo popierajú saduceji? (Mr 20,27)
2. Ako sa volala Ježišova matka? (Mt 1,18)
3. Z čoho nás Ježiš – Syn Boží vyslobodil? (Mt 1,21)
4. Syn Boží – Ježiš...
5. Prvý človek sa volal... (1M 3,17)
6. Ktorý deň je pre kresťanov dňom odpočinku?
7. Boh je... (synonymum pre silný)
8. Knieža temnosti... (Diabol)

Odpovede na hore uvedené otázky, ako aj slová, ktoré chýbajú vo vetách, si môžete nájsť v Biblii. Keď ich nájdete, napíšte ich do dopĺňovačky a vo vyfarbených štvorčekoch dostanete odpoveď na otázku: Kto je pre nás Ježiš?. Za správne vylúštenú dopĺňovačku môžete dostať aj odmenu, ak ju vystrihnete a odovzdáte do 8. 03. 2013 v knižnici.

Xénia Gašparová 8. 2

1.																			
2.																			
3.																			
4.																			
5.																			
6.																			
7.																			
8.																			

Počítačové hry

Ako bývalý hardcore („celodňový“) hráč počítačových hier poznám veľmi dobre negatívny vplyv počítača. Najprv, nie každá hra je škodlivá. Sú hry, ktoré sú kreatívne a logické, tie sú poučné a rozvíjajú inteligenciu.

Ale hry plné krvi, násilia aj drog sú škodlivé. Práve tieto hry vás najviac infikujú a budú držať pri počítači celý deň. Oddelia vás od reálneho sveta, priateľov a od každodenných aktivít. Čím viac hráte, tým viac chcete hrať! Takže, odporúčam dve – tri hodiny pri počítači denne. To určite stačí. Ak celý deň trávite za počítačom, dnes môžete prestať. Práve dnes!

Ak je to pre vás ťažká úloha, proste Pána Boha, aby vám pomohol. Jestvuje toľko vecí, čo v reálnom svete môžete robiť. Čítať knihy, stretnúť sa s priateľmi, poprechádzať sa mestom... dokonca vykopať dieru vo vašej záhrade a zase ju zakopať. ☺ A ešte mnoho toho pekného ♥...

Milan Klinko 8.2

Výtvarný kútik

Dária Kabasová 4.1

Laura Hruškárová 4.1

Isidora Iličová 4.2

Jana Varecová 4.1

Valentína Hudecová a
Maja Gedeľovská 4.2

Kristína Víziová 2.2

Maja Kišová a Klára Mendňanová 4.2

Andrej Potran 2.2

Aňa Gubečková 2.2

Mia Mendňanová 4.2

Monika Babíková 5.1

Zábavná stránka

-Vtipy

Školský psychológ sa opytuje Jožinka:

- O čom sníváš?
- Snívam o tom, že zarábam 20 miliónov mesačne, ako môj otec.
- Tvoj otec zarába 20 miliónov mesačne?
- Nie, ale on taktiež sníva o tom.

- Oci, je červené more naozaj červené?
- Milan, to nemáš ľahšiu otázku?
- Tak dobre. Kedy zomrelo Mŕtve more?

-Hádanky

Štípe, hryzie a nemá zuby. (**zárm**)

Keď ja idem, aj on ide. Keď ja stojím, aj on stojí. (**ňeit**)

Modrý klobúk, čo celý svet prekryje. (**oben**)

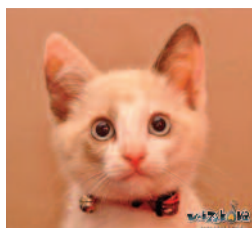
Nikdy nešije, hoc s ihlami žije. (**zej**)

Krúti sa to, krúti a celý svet nesie. (**subólg**)

Odišiel Jožinko na svadbu so svojimi rodičmi.

Keď tam prišli, opytuje sa mamy:

- Prečo je tá teta celá v bielom?
- Preto, že je biela farba, farba radosti.
- A prečo je potom ten ujo celý v čiernom?

Marta Kukučková 5.1,
 Monika Babíková 5.1,
 Katja Bzovská 5.1,
 Martina Domoniová 5.2,
 Branislav Vereš 5.2,
 Igor Havran 6.2,
 Anastázia Gašparová 6.1,
 Nad'a Dvornická 6.1,
 Viktória Ďurčíková 5.1

Vchádza Marek do lekárne a opytuje sa:

- Máte prášok proti blchám?
- Máte psa alebo mačku? - opytuje sa ho lekárnička.
- Mám blchy!

*

Na učenie vraj nie je nikdy neskoro, tak ja ešte počkám.

*

Na hodine fyziky :

- Telesá sa teplom rozťahujú, a zimou sťahujú ... vedel by niekto dať príklad?
- Napríklad, prázdniny sú v lete dlhšie ako v zime!

*

- Janko, prečo si zjedol bratov kus torty?

- pýta sa mama staršieho syna.
- Ale ja som ho nezjedol, mama, dal som ho jednému hladnému chlapčekovi.
- To je pekné od teba, a kto bol ten chlapček?

- No, to som bol ja, mami ...

*

Prečo je každý žiak tak trochu Robinson?

- Lebo sa teší, že príde piatok!

*

- Otecko, počula som, že veľké ryby jedia sardinky.

- To je pravda.

- A ako si otvárajú sardinky?

*

Jožinko: Ocko, vieš, ktorý vláčik je najpomalší?

Ocko: Nie, neviem, ktorý synáčik môj?

Jožinko : No predsa ten, ktorý si mi sľúbil minulé Vianoce!

*

Jožinko sa modlí pred Vianocami a na konci modlitby zakričí:

- Ježiško! Prines mi bicykel!
- Nemusíš tak kričať. Ježiško nie je hluchý - dohovára mu sestra.
- Ježiško nie, ale babka áno - vysvetlí Jožinko.

*

Jožinkova mama píše riaditeľovi školy:

„Vážený pán riaditeľ, nijako nesmiete trestať nášho Jožinka. On je krásny, nežný a slabučký. My ho doma nikdy nebijeme, len ak v sebaobrane...“

Exkurzia ôsmákov - Foto reportáž

Prvá zastávka - Smederevská pevnosť

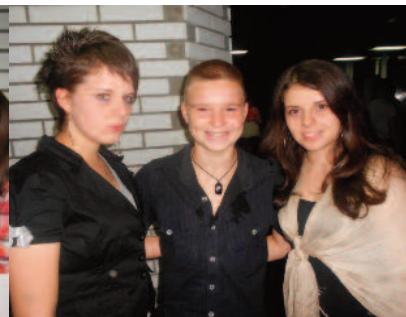

Počúvame prednášku o Viminácii

Spoločná fotka na poslednej spoločnej exkurzii :-(- pred Lepenským virom

Momenty, ktoré budeme pamätať navždy:

Ivan Kožík 8.1

LOKATIV

СТУДЕНСКИ ПРОЈЕКТИ II

СЛУЖБЕНИ
БАЛАНСИ
БАЛАНСИ
БАЛАНСИ

NEW YORK
CHAMPIONS
NYC

MUSTY BOY